



**СЪВМЕСТЕН НАДЗОРЕН ОРГАН НА ЕВРОПОЛ**

## **ЖЕРТВИ НА ТРАФИКА НА ХОРА**

**ВЪВ ВРЪЗКА СЪС ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**





## РЕЗЮМЕ

Борбата срещу трафика на хора и защитата на жертвите на това престъпление е много важен приоритет в Европейския съюз. Политиките и правните актове на Европейския съюз отреждат централна роля на защитата на жертвите.

Много важен аспект на борбата срещу трафика на хора е обработването на данни от правоприлагащите органи и техните отговорности за това обработване. Опитът на Съвместния надзорен орган на Европол показва, че на национално и международно равнище е необходимо по-голямо внимание и хармонизиране за дейностите по обработване на данните от всички компетентни органи — полиция, прокуратура и съдии следователи, участващи в борбата срещу трафика на хора.

Ориентираният към жертвите подход на Европейския съюз поставя ударението върху инвестиране в точно обработване на данните, тъй като защитата на тези жертви е пряко свързана с въпросното обработване. В настоящия доклад са проучени полезните взаимодействия между отговорността за процеса на прилагане на законодателството и отговорността за защита на данните при тяхното обработване. Въведени са специфични условия, които ще помогнат на тези органи, които съгласно националното законодателство ще отговарят за обработването на данни на лицата, които като жертви на трафика на хора трябва да бъдат защитени. Тези условия следва да бъдат широко разгласени и прилагани, като изпълнението им трябва да подлежи на контрол.

Настоящият доклад е подкрепен от Съвместния надзорен орган на Евроюст.

## Съдържание

Жертви на трафика на хора, във връзка със защитата на личните данни .....	5
Въведение .....	5
Задължението за защита на жертвите на ТХ.....	6
С акцент върху прилагане на законодателството и обработването на лични данни.....	10
ТХ е труден за откриване и разследване.....	11
Борбата срещу трафика с хора: как обработването и защитата на личните данни могат да изиграят своята роля .....	13
Обработването на лични данни трябва да бъде адекватно.....	14
Обработването на лични данни трябва да бъде точно.....	14
Условия за обработването на лични данни.....	17
Отговорност за обработването на данни и точността .....	18
Заключения.....	20
Роля на националните органи по защита на данните .....	20
Роля на Европейския съюз и други международни органи по защита на данните .....	21

# Жертви на трафика на хора, във връзка със защитата на личните данни

## Въведение

Трафикът на хора (ТХ) е отвратително престъпление, потъпкващо основните права на своите жертви. Съгласно определението на ООН за ТХ<sup>i</sup> понятия като *заплаха, употреба на сила, експлоатация, поставяне в робство или отнемане на органи* подчертават страданията на жертвите на ТХ. Машабът на тези страдания и последиците от тях не могат да бъдат пренебрегвани.

Създадена е конкретна стратегия на ЕС<sup>ii</sup> за премахване на ТХ, който е едно от престъпленията, посочени в заключенията на Съвета относно определянето на приоритетите на ЕС за борбата срещу организираната престъпност през периодите 2011—2013 г. и 2014—2017 г.<sup>iii</sup>

Освен това през март 2011 г. беше назначен координатор на ЕС за борба с трафика на хора, отговарящ за подобряване на координацията и съгласуваността между институциите на ЕС, агенциите на ЕС, държавите членки и международните субекти, както и за разработване на съществуващите и новите политики на ЕС за справяне с трафика на хора. Координаторът на ЕС за борба с трафика на хора наблюдава освен това изпълнението на стратегията на ЕС и предоставя общи стратегически насоки за външната политика на ЕС в тази област.

Дейностите за премахване и борба срещу ТХ са **ориентирани към жертвите**. Този подход има своите последици за дейностите на правоприлагащите органи и свързаните с тях дейности по обработване на данните на всички звена във веригата на прилагане на законодателството. С оглед на международния характер на това престъпление правоприлагащите агенции на Европейския съюз, а именно Европол и Евроюст, участват в борбата срещу ТХ. Тъй като дейностите на тези агенции по обработване на данните са тясно свързани с дейностите по обработване на национално равнище и с оглед на предпазните мерки и правата, свързани със статута на жертвата, важно е данните за лицата, считани за жертви на ТХ, да бъдат наистина обработвани като такива.

Европол и Евроюст обработват и анализират лични данни, предадени от правоприлагащите органи на държавите — членки на ЕС, и от трети страни. Обработването на данни от тези агенции не само подпомага дейностите на националните правоприлагащи органи, но предоставя и „птичи поглед“ върху начина, по който тези национални органи обработват личните данни, когато се борят с ТХ.

Съгласно статистически данни на Европол<sup>iv</sup> относно аналитичното работно досие, върху което той работи в областта на ТХ, през последните 5 години агенцията е обработила лични данни относно

- 1531 мъже

- 5869 жени
- 1411 непълнолетни или малолетни лица, всички от които са били жертви на ТХ<sup>v</sup>.

В това аналитично работно досие данните са събрани в 25 от 28-те държави членки, от три асоциирани трети държави и Евроюст, след което са анализирани. Въз основа на анализите на Европол са изготвени различни уведомления за налични разузнавателни данни, стратегически доклади и аналитични доклади по конкретни разследвания.

Още от октомври 1998 г. независимият надзорен орган на Европол по защита на данните, или Съвместният надзорен орган на Европол, съставен от представители на независимите национални надзорни органи по защита на данните, наблюдава и упражнява надзор върху обработването на лични данни от Европол.

В различни случаи през периода 2007—2014 г проверките на СНО на дейностите на Европол по обработване на данните и опитът на неговите членове с обработването на данни на национално равнище доказаха необходимостта от повече осведоменост и насоки за правоприлагащите органи при обработването на данни за жертвите във връзка с ТХ.

Дейностите по обработване на данните от правоприлагащите органи са пряко свързани с правното действие, което трябва да изпълняват. При оценката на тези дейности по обработване на данните е необходим цялостен преглед на правните аспекти във връзка с ТХ и борбата срещу него. В настоящия доклад е представен преглед на най-важните документи на Европейския съюз и други международни правни актове в областта.

Тази оценка ще бъде използвана за формулиране на насоки за правоприлагащите органи, националните надзорни органи по защита на данните и органите, упражняващи надзор върху обработването на данни в Европейския съюз, и други международни правоприлагащи организации. Тези насоки следва да насърчат прилагането на хармонизиран подход при квалифициране на ролята на жените и другите жертви на ТХ.

## **Задължението за защита на жертвите на ТХ**

Общопризнато е, че защитата на жертвите на ТХ е от толкова голямо значение, че се посочва изрично в най-различни правни и политически документи и в други публикации. В Европейския съюз се прилагат много дейности и мерки<sup>vi</sup> с оглед да се установи всеобхватен и интегриран подход към предотвратяването и борбата срещу ТХ и за защита на неговите жертви. Без претенция за посочване на всички предприети или предложени мерки, особено важни са следните документи.

В Стратегията за вътрешна сигурност на Европейския съюз: „За европейски модел за сигурност“, приета от Съвета по правосъдие и вътрешни работи на заседанието му на 25 и 26 февруари 2010 г.

и одобрена от Европейския съвет на 25 и 26 май 2010 г.<sup>vii</sup>, като важен принцип е посочена: „защитата на всички жертви, и по-специално на най-уязвимите, с акцент върху жертвите

**на престъпления като трафик на хора** или насилие, свързано с пола, включително жертви на тероризъм, които също се нуждаят от специално внимание, подкрепа и специално признание.“

Важни етапи са споменатата вече стратегия на ЕС и приемането на Директива 2011/36/ЕС относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него<sup>viii</sup>, която следваше да бъде изцяло транспонирана от държавите членки до 6 април 2013 г.

И в двата документа ударението е поставено върху позицията на жертвите и нуждата те да бъдат защитени. Това става ясно в съображенията към Директива 2011/36/ЕС:

*Съображение 14)*

*Жертвите на трафик на хора следва, в съответствие с основните принципи на правните системи на съответните държави членки, да бъдат защитени от наказателно преследване или наказание за престъпни дейности, като например използването на фалшиви документи, или за престъпления съгласно законите относно проституцията или имиграцията, които те са били принудени да извършат като пряка последица от факта, че са били обект на трафик. **Целта на тази защита е да се гарантират човешките права на жертвите, да се избегне по-нататъшното виктимизиране** и те да бъдат насърчени да свидетелстват в наказателни производства срещу извършителите. Тази защита не изключва съдебно преследване или наказание за престъпления, които дадено лице е извършило или в които то е участвало по своя воля.*

*Съображение 18)*

*Необходимо е жертвите на трафик на хора да могат да упражняват ефективно своите права. Ето защо трябва да им бъде предоставяна подходяща помощ и подкрепа преди, по време на и за подходящ период от време след наказателното производство. Държавите членки следва да предвидят средства за помощ, подкрепа и защита на жертвите.*

*Помощ и подкрепа следва да се предоставя на дадено лице, **веднага след като има разумни основания да се счита, че е възможно то да е било обект на трафик**, независимо от готовността му да свидетелства.*

*Съображение 19)*

*Освен това жертвите на трафика на хора следва да имат незабавен достъп до правни консултации и — съобразно ролята на жертвите в съответната съдебна система — до процесуално представителство, включително с цел предявяване на иск за обезщетение.*

*Съображение 20)*

*Жертвите на трафик, които са били подложени на злоупотреби и унижително отношение, които често съпровождат престъплението трафик на хора — като сексуална експлоатация, сексуална злоупотреба, изнасилване, сходни с робството практики или отнемане на телесни органи — следва да бъдат защитени от вторично виктимизиране и по-нататъшно травмиране в хода на наказателното производство.*

*За тази цел по време на наказателното разследване и производство жертвите на трафик на хора следва да бъдат третираны по начин, който съответства на индивидуалните нужди на всяко лице.*

Директива 2011/36/ЕС задължава държавите членки да предприемат конкретни мерки и дейности във връзка със защитата на жертвите:

Член 11

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че на жертвите се предоставят помощ и подкрепа преди и по време на наказателното производство, както и в рамките на подходящ срок след завършване на наказателното производство, с цел те да бъдат в състояние да упражняват правата, установени в Рамково решение 2001/220/ПВР и в настоящата директива.

2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че на съответното лице се предоставят помощ и подкрепа **от момента, в който компетентните органи имат разумни основания да считат, че е възможно то да е било обект на някое от престъпленията, посочени в членове 2 и 3.**

4. Държавите членки предприемат необходимите мерки за установяване на **подходящи механизми за ранно идентифициране и оказване на помощ и подкрепа на жертвите в сътрудничество със съответните организации за предоставяне на помощ.**

За позицията на жертвите на престъпления изобщо също се прилага законодателството на ЕС.

Директива 2012/29/ЕС за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления<sup>ix</sup>.

В съобщение относно Стратегията на ЕС за премахване на трафика на хора за периода 2012—2016 г. се посочва, че:

*Идентифицирането, защитата и оказването на помощ на жертвите на трафик е един от петте приоритети на ЕС.*

В него по-нататък се подчертава в точка 2.1, че:

*От съществено значение е да се идентифицират потенциалните жертви, така че всеки, който има контакт с жертва на трафик на хора, да може да се погрижи по най-добрия начин за „петте нужди на жертвите“: зачитане и признание, помощ, защита, достъп до правосъдие и обезщетение.*

През октомври 2011 г. Европол, Евроюст и други агенции на ЕС в областта на правосъдието и вътрешните работи подписаха по случай петия Ден на борба с трафика съвместна декларация<sup>x</sup> за координирано, съгласувано и всеобхватно справяне с ТХ. В тази съвместна декларация агенциите призовават за:

- по-ефективна защита на жертвите в съответствие със стандартите за основните права,
- специално внимание следва да се обърне на защитата на правата и адекватното третиране на уязвимите групи от жертви на ТХ,
- поемане на ангажимент с оглед да се гарантира, че различията в практиката и традициите няма да застрашат или нарушат правата на жертвите на трафик.

През октомври 2012 г. Евроюст прие доклад относно стратегически проект за действия на Евроюст срещу ТХ от октомври 2012 г.<sup>xi</sup>



В доклада са изложени основните проблеми пред националните органи при наказателно преследване на ТХ и са дадени решения за преодоляване на тези трудности.

В този доклад се посочва, че „Една от основните трудности, срещани при разследване и наказателно преследване на ТХ, е първоначалното идентифициране на случаите и жертвите“.

В това заключение няма нищо ново. Още през 2005 г. в доклада на *Anti-Slavery International*<sup>xii</sup> „Протокол за идентифициране и помощ на жертвите на трафик и наръчник“ се посочва, че

*Един от оставащите ключови проблеми е недостатъчното идентифициране на жертвите на трафик като такива.*

В доклада на Евроекспертите са изложени няколко решения относно позицията на жертвите. Сред тях са:

*- Защитата и помощта за жертвите следва винаги да са с приоритет, също и с оглед за осигуряване на техните показания. Необходима е среда, в която жертвите да се чувстват в безопасност да дават показания.*

*- Жертвите не трябва да бъдат наказателно преследвани или да имат наложени санкции за леки нарушения (напр. използване на фалшива самоличност, джебчийство), каквито може да са били принудени да извършат по време на трафика.*

*- Следва да се прилагат ясни и прости процедури с цел да се гарантира, че всеки един от случаите, в които има подозрение за ТХ, се разглежда професионално и структурирано, за да се намали рискът от пренебрегване на идентифицирането на жертвите.*

Освен инициативите на Европейския съюз, много други инициативи и мерки са разработени в световен мащаб. За настоящия доклад от особено значение са два европейски документа.

Първият е Конвенцията на Съвета на Европа срещу трафика на хора<sup>xiii</sup>, която има (също) за предмет закрилата на човешките права на жертвите на трафик, разработването на всеобхватна рамка за закрила и подпомагане на жертвите на трафик и свидетелите, като едновременно с това се гарантира равенството между половете, както и осигуряването на ефективно разследване и наказателно преследване<sup>xiv</sup>.

В съответствие с член 10 от тази конвенция „Идентифициране на жертвите“,

*всяка страна по конвенцията осигурява в състава на своите компетентни органи лица, които са обучени и квалифицирани за предотвратяване и борба с трафика на хора, за идентифициране и подпомагане на жертвите, включително на децата, и гарантира, че различните органи сътрудничат помежду си, както и със съответните организации, изпълняващи функции по подпомагане, по начин, който позволява жертвите да бъдат идентифицирани в рамките на процедура, отчитаща особено положението на жените и децата жертви, а когато това е целесъобразно, и да бъдат снабдявани с разрешения за пребиваване при условията, предвидени в чл. 14 от тази конвенция.*

В член 11 от конвенцията „Закрила на личния живот“ са определени следните задължения:

*Всяка страна по конвенцията закрила личния живот и самоличността на жертвите. Личните данни, които се отнасят до тях, се съхраняват и използват в съответствие с условията, предвидени в Конвенцията за защита на лицата при автоматизираното обработване на лични данни (ETS № 108).*

На второ място, Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жените и домашното насилие<sup>xv</sup> се отнася до всички форми на насилие над жените, включително домашното насилие, което засяга жените непропорционално.

В тази конвенция „насилието над жените“ е описано по следния начин:

*„насилието над жени“ се разбира като нарушение на правата на човека и форма на дискриминация срещу жените и означава всички актове на насилие, основано на пола, които водят или е вероятно да доведат до физически, сексуални, психологически или икономически увреждания или страдание за жените, включително заплахи за такива актове, принуда или произволно лишаване от свобода, независимо дали това се случва в обществения или в личния живот;*

а жертвите се описват, както следва:

*„жертва“ означава всяко физическо лице, което е изложено на описаното в букви а) и б) поведение.*

Настоящият общ преглед не може естествено да пропусне **гледната точка на самите жертви**. В Наръчник относно трафика на жени<sup>xvi</sup> се посочва: *„Искаме да обърнем внимание на отрицателните последици, които могат да възникнат от неправилното идентифициране на жертвата, тъй като при тези обстоятелства лицето може да бъде задържано или депортирано.“*

При всички тези дейности обаче от решаващо значение е прилагането на всички политики и правни актове.

## **С акцент върху прилагане на законодателството и обработването на лични данни**

Както бе вече посочено, има много инициативи, законодателни действия и дейности за повишаване на осведомеността.

При последните дейности за повишаване на осведомеността акцентът е поставен върху конкретни аспекти на ТХ. Насоки за консулските служби и граничната охрана<sup>xvii</sup>, Идентифициране на жертвите на трафик на хора в международната закрила и в процедурите за принудително връщане<sup>xviii</sup>, Протокол за идентифициране и помощ на жертвите на трафик и наръчник на Anti-Slavery International<sup>xix</sup> и Ръководство относно нехуманен трафик на хора за специалисти в областта на наказателното правосъдие на Службата на ООН по наркотиците и престъпността<sup>xx</sup> — това са само някои от примерите за вече направеното. Последната инициатива е приемането от Съвета на Европа на Наръчник относно трафика на хора — показатели за разследващите полицейски служби<sup>xxi</sup>.

От всички извършени проучвания може да се заключи, че първоначалната информация, водеща до евентуални подозрения за ТХ или евентуални жертви, може да дойде от различни източници. Службите за инспекция по труда, здравните работници, социалните работници,

посолствата и консулствата, неправителствените организации — това са само някои от примерите за многобройните източници на информация. Всички тези лица или организации могат да съобщават на съответния правоприлагащ орган за (евентуални) жертви на ТХ. В зависимост от ситуацията е възможно именно правоприлагащият орган да е установил първия контакт с лицето.

В настоящия доклад не са обхванати всички дейности (осведоменост/показатели, насоки), предназначени за или разработени от всички възможни лица или организации, които участват в процеса. Този доклад се ограничава с дейностите по обработване на данни от страна на правоприлагащите органи в резултат на тези сигнали или на определени дейности на правоприлагащите органи.

## **ТХ е труден за откриване и разследване**

Престъпленията в областта на ТХ са трудни за откриване и разследване. В доклада на Евроюст относно стратегически проект за действия на Евроюст срещу ТХ<sup>xxii</sup> е представен ясен общ преглед на трудностите, срещани при идентифициране на случаите на ТХ и проблемите при идентифициране на жертвите. Така например в доклада се посочва, че променящият се начин на действие може да доведе до ситуации, при които лицето се съгласява с положението, в което принудително се е озовало, и дори се възползва от него (контрол на тайните договарености).

Следва обаче да се подчертае, че в член 2, параграф 4 от Директива 2011/36/ЕС<sup>xxiii</sup> се определя, както следва:

*Съгласието на жертвата на трафик на хора за експлоатация, независимо дали е планирана или действителна, е без значение, когато е използвано някое от средствата, посочени в параграф 1.*

Средствата, посочени в този параграф, се отнасят до преднамерени действия, предприети с цел експлоатация на жертвата, напр. заплахи.

В доклада на Евроюст по-нататък се заключава:

*Следва да се прилагат ясни и прости процедури с цел да се гарантира, че всеки един от случаите, в които има подозрение за ТХ, се разглежда професионално и структурирано, за да се намали рискът от пренебрегване на идентифицирането на жертвите.*

В тази връзка в доклада е посочено също така следното:

*Жертвите е възможно да бъдат възприети от националните органи не като жертви, а по-скоро като нарушители, тъй като те могат да бъдат принудени да участват в незаконни дейности.*

Когато жертва на ТХ извърши дребни правонарушения, които може да е била принудена да извърши по време на трафика, в доклада на Евроюст се предлага:

*тези жертви не трябва да бъдат наказателно преследвани, нито да им бъдат налагани санкции.*

Това е в съответствие с член 8 от Директива 2011/36/ЕС, в който е посочено, че компетентните национални органи следва да бъдат оправомощени да не извършват наказателно преследване и да не налагат санкции на

*жертвите на трафик на хора за участието им в престъпна дейност, които са били принудени да извършват като пряко следствие от обстоятелството, че са били обект на деяние, посочено в член 2.*

ТХ може да бъде описан като „октопод“. Основното ядро представлява основните елементи на престъплението: принуда, заплахи, измама и експлоатация, пипалата на октопода представляват различните форми на експлоатация и улесняване на ТХ, отбелязани от правоприлагащите органи, например склоняване към проституция, труд, престъпления, които да бъдат извършвани от жертвите, например джебчийство, фалшифициране на документи и незаконна имиграция. На практика невинаги е възможно прякото разпознаване на ТХ, дори когато се извършва пред очите ви.

Неоткриването на ТХ или поставяне на ударението само върху пипалата на октопода, може да попречи на правоприлагащите органи да открият жертвите или дори да им откажат статут на жертва и по този начин да лишат тези хора от защитни мерки, помощ и права, свързани със статута на жертва.

В доклада на Евроюст относно стратегически проект за действия на Евроюст срещу ТХ това е описано по следния начин:

*Трафикантите често са преследвани за по-малко тежки престъпления, като възлагане или организиране на незаконна имиграция, вместо за престъпления за ТХ. Това се дължи отчасти на факта, че ТХ се състои от голям брой специфични елементи, които могат да бъдат наказателно преследвани поотделно като самостоятелни престъпления, и отчасти на липсата на знание, осведоменост и опит сред следователите, прокурорите и съдиите, или на неправилни схващания за явлението. Причината е също така в недостатъчния брой следователи и рядкото използване на разузнавателна информация при разследването. В резултат **показателите за ТХ остават често пренебрегнати или просто неоткрити.***

В Продукта на Европол за знания относно ТХ в Европейския съюз<sup>xxiv</sup> са описани някои ситуации, при които е трудно да бъдат открити жертви на сексуална експлоатация:

*Жертвите се местят в целия Европейски съюз, както трансгранично, така и вътрешно, и са експлоатирани при всички обстоятелства. Активната ротация на жените, принудени да проституират, има за цел не само максимизиране на печалбите чрез доставка на нови „лица“ на клиентите и проучване на нови пазари, но и недопускане на установяване на връзки на жертвите и по този начин избягване на откриването им от правоприлагащите органи.*

В доклада на Европол е отбелязан също така нарастващ дял на нарушителите от женски пол, участващи в ТХ за сексуална експлоатация: жените контролират жертвите и организират

бизнес дейностите. Тяхната роля е характерна за начина на работа на финансираните от нигерийски източници трафик.

## **Борбата срещу трафика с хора: как обработването и защитата на личните данни могат да изиграят своята роля**

Правото на защита на личните данни е залегнало в член 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Фундаменталните принципи за защита на данните са кодифицирани в много законодателни актове на Европейския съюз и на Европа<sup>xxv</sup>, както и в националните законодателства.

Един от тези принципи<sup>xxvi</sup> изпълнява много важна роля във връзка с ранното установяване на жертвите на ТХ: Личните данни, обработени от полицейските и съдебните органи, трябва винаги да бъдат

**адекватни**, целесъобразни и да не са прекомерни по отношение на целите, за които се обработват, както **и точни**.

Като основен принцип за защита на данните концепцията за адекватност и точност е — по принцип — съществен елемент и на законните, ефективни и открити дейности на всички участници във веригата на прилагане на законодателството. Правилното изпълнение на този принцип гарантира защита на нуждаещите се от нея, като същевременно допринася за ефективно прилагане на законодателството.

В Наръчника относно показателите за ефективност на проектите за борба с трафика на Международната организация за миграция<sup>xxvii</sup> е отбелязано в тази връзка, че:

*Точността и истинността на данните са не по-малко важни аспекти на качеството на данните, тъй като те могат да повлияят на услугите, предоставени на жертвите на трафик.*

Както бе вече посочено, целта на настоящия доклад е да се изготви и насърчи хармонизиран подход при квалифициране на ролята на жените в ТХ. С оглед на сложността на това престъпление и необходимостта от защита на жертвите, нужно е допълнително проучване относно начина за прилагане на този принцип на адекватността и точността в дейностите на правоприлагащите органи за обработване на данни при борбата срещу ТХ.

Дейностите на правоприлагащите органи за обработване на данни могат да окажат голямо въздействие върху гражданите и техните права. Определянето на субекта на данни като жертва или заподозрян е много важно за разследването и следващите съдебни процедури. С оглед на задълженията за защита на жертвите на ТХ и на различните им права, идентифицирането на жертвите на ТХ е от съществено значение. То е важно и за изпълнението на различните задължения за защита на данните, например правото на информация, упражняването на правото на достъп, сроковете на съхраняване и периодичните

проверки. С оглед на уязвимото положение на жертвите може да се наложат специфични предпазни мерки за ограничаване на достъпа до тези данни<sup>xxviii</sup>.

При разработването на хармонизиран подход за идентифициране на жертвите и последващо обработване на данните за тях е необходимо да се отчете широкото разнообразие на начините, по които се извършва експлоатацията<sup>xxix</sup>.

### **Обработването на лични данни трябва да бъде адекватно**

Терминът „адекватно“ означава, че обработваните (подлежащите на обработване) данни следва да бъдат достатъчни, за да се постигне целта на обработването. Това е елемент, по който се преценява дали определена категория данни следва да бъде обработена, за да се постигне определена цел.

Тъй като откриването на жертвите е ключов елемент на борбата срещу ТХ, идентифицирането на жертвите и обработването на личните данни на тези жертви могат да се разглеждат като адекватни не само за оперативните цели, но и като гаранция, че като бъдат разпознати като такива, тези жертви могат да се възползват от предпазните мерки, които им се полагат.

Принципът на адекватност следва да доведе до анализ на това какви лични данни са наистина необходими за разследване на случаите на ТХ. Системният характер на стремежа да се гарантира, че жертвите се идентифицират във възможно най-кратък срок, е вече показател за това. В своя междинен доклад относно изпълнението на стратегията на ЕС за премахване на трафика на хора Комисията подчерта, че цялостната правна и политическа рамка на ЕС е ориентирана към жертвите. Уместно е да се заключи, че стратегията на ЕС и целите, заложи в правната и политическата рамка, не могат да бъдат реализирани без правилно обработване на данните за жертвите.

Както бе вече посочено в настоящия доклад, принципът на адекватност е също така важен елемент на законните, ефективни и **отговорни дейности на правоприлагащите органи**. Оттук следва, че разследванията на ТХ следва да **бъдат адекватно структурирани за откриване на жертвите на ТХ и участващите в тях следва да познават ориентирания към жертвите подход**. В правната и политическата рамка на ЕС са представени няколко инициативи за засилване на борбата срещу ТХ и защита на неговите жертви.

### **Обработването на лични данни трябва да бъде точно**

Политиката за премахване и борба срещу ТХ с **ориентиран към жертвите** подход подчертава значението на точното обработване на данните за жертвите при полицейските разследвания и следващите съдебни процедури. Както бе вече заявено, точността оказва въздействие върху услугите, предоставяни на жертвите на ТХ.

Принципът на точност на данните следва да се прилага, като се отчетат естеството и целта на съответното обработване<sup>xxx</sup>. Разследванията на полицейските и съдебните органи са по принцип насочени към подозрения за престъпление и намиране на доказателства. Когато данните на жертвите се считат като необходими за откриване и разследване на престъпления, те също се обработват и използват за допълнително разследване и наказателно преследване.

**Ориентираният към жертвите** подход въвежда ново явление за правоприлагащите органи, като изисква оценка дали към обработването на данните и дейностите по разследването следва да се поставят допълнителни условия.

За такава оценка е необходимо да се прави разлика между отделните етапи в процеса на прилагане на законодателството. Тези етапи могат по принцип да бъдат описани, както следва:

- i) откриване
- ii) разследване
- iii) наказателно преследване

В тези различни етапи участват различни категории на правоприлагащите органи.

В етап i) участват полицейски органи, действащи след жалба или след откриване на престъпление въз основа на доказателства, или след като са заловили някого при извършване на деянието. В етап ii), в зависимост от националните структури и възможния международен характер на престъплението, участват полицейски органи, Европол, Евроюст, прокурори и/или съдии следователи. В етап iii) по принцип участват прокурори и съдии.

Точността е термин, който се отнася до „фактическата истина“ за нещо. Тя обаче не е чисто научен резултат<sup>xxx1</sup>. По-специално в областта на правоприлагането установяването на истината относно случилото се, и особено за това кой го е извършил, е понякога трудно. Възможната липса на обективни факти, проблемите за доказване на тези факти и човешкият фактор както от страна на правоприлагащите органи, така и от страна на свързаните с предмета на разследване, могат да повлияят на това кое изглежда точно и кое не.

Целта на всяко разследване обаче е прокурорът да е в състояние да докаже истината по случая и заподозрения пред съда.

Прилагането на принципа на точност следва да се отнесе непосредствено към данните, обработени на тези различни етапи на разследванията. Дали нещо е точно зависи от много фактори. Могат ли фактите и събитията да бъдат обективно установени, пред каква ситуация е изправен служителят на правоприлагащия орган, каква е надеждността на оценката на правоприлагащия орган? Очевидно е, че по-специално през първите два етапа на дейностите на правоприлагащите органи понякога е трудно да се прецени точността. Онова, което изглежда точно в даден момент, може да е несъвместимо с констатациите при по-нататъшните етапи на разследването. Неточните данни на първия етап могат да създадат сериозни проблеми на по-късните етапи на разследване и наказателно преследване. Какво да се прави, когато е взето решение за наказателно преследване на лицето за дадено престъпление, ако като жертва на ТХ заподозреният е бил принуден да извърши това престъпление? Това, че лицето е заподозряно в това престъпление и в същото време жертва, е едновременно точно в тази ситуация. Сложността на престъпление като ТХ и неговият международен характер само усложняват допълнително нещата. Разследванията в различни държави членки за едно и също лице във връзка с различни дейности могат да достигнат до различни оценки относно ролята на жертвата.

Ориентираният към жертвите подход въвежда важен показател при обработването на данни за лица, привлекли вниманието на правоприлагащите органи, които се използват за допълнителни разследвания. В доклад на Евроюст относно стратегически проект за действия на Евроюст срещу ТХ се предупреждава в този контекст за риска от пренебрегване на

идентифицирането на жертвите. Този риск може да доведе до сериозни отрицателни последици с оглед на международния характер на ТХ. Обменът на данни на национално, както и на международно равнище, само подчертава **необходимостта от намаляване на рисковете от неидентифициране на жертвите на ТХ**. Трябва да се предотврати обменът на неточни лични данни. Задължението за предотвратяване на обмена на неточни данни е изрично посочено в член 8 от Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси.

Приоритетът, даден от Европейския съюз на борбата срещу ТХ и нейното хармонизиране, налага да се повиши осведомеността относно ТХ и жертвите на това престъпление.

Повишаването на осведомеността относно ТХ, ключовата роля на жертвите, различните форми на експлоатация и начините за откриване на престъплението и неговите жертви са важни аспекти за гарантиране на точност при обработването на данни. Все пак повишаването на осведомеността и въвеждането на общи насоки и показатели за откриване на ТХ и неговите жертви сами по себе си могат да се окажат недостатъчни за осигуряване на нужната точност при обработването на данни, необходимо при ориентирания към жертвите подход.

Всички дейности срещу ТХ, от конкретно законодателство до политики и насоки, водят до обработване на данни. Без обработването на лични данни за жертвите борбата срещу ТХ не може да бъде ефективна, като това е и пречка жертвите да получат необходимата защита и помощ.

Когато при първия контакт с дадено лице не се установи, че то може да е жертва на ТХ, това може да има сериозни последици за по-нататъшните дейности на правоприлагащите органи и позицията на жертвата. А когато подобна роля може да бъде установена на по-късен етап на разследването, ще бъде необходимо това ново определяне на ролята на лицето да се свърже с първоначалните източници на информация.

Това налага да се инвестира в повишаване и осигуряване на точност на обработването на данни. Насоките и показателите, посочени вече в настоящия доклад, не са достатъчно подробни или не включват насоки за адекватна защита на данните при обработването на данни за жертвите. Ефективността на тези насоки зависи също от това дали е известно съществуването им. Осведомеността относно ТХ е много важна, тъй като фактът, че различните престъпления са резултат на експлоатация, разширява групата на правоприлагащите органи, които е възможно да установят контакт с жертва, без да знаят това или без да са достатъчно обучени да разпознават определени показатели за ТХ.

Това може да се предотврати не само чрез повишаване на равнището на обучение и информация, включително популяризиране на използването на показатели, то може да се предотврати и **чрез въвеждане на стриктни условия за обработването на данни за предполагаеми жертви или жертви при престъпления, които могат да бъдат свързани с ТХ**. Подобни условия следва да са съобразени с различните етапи на разследванията и наказателното преследване и с трудностите, които може да възникнат при вземане на решение дали дадено лице може да се счита за жертва. Важно е също да се отчитат различните фактори в етапа на разследване и наказателно преследване, отговарящи за вземането на тези решения.



## Условия за обработването на лични данни

Съгласно член 11, параграф 2 от Директива 2011/36/ЕО,

*държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че на съответното лице се предоставят помощ и подкрепа от момента, в който компетентните органи имат разумни основания да считат, че е възможно да е било обект на някое от престъпленията...*

Елементарно изискване за установяване на наличието на разумни основания е всеки правоприлагащ орган, независимо дали е полиция, прокурор или съдия следовател, да бъде запознат с ТХ, престъпленията, свързани с ТХ, и позицията на жертвите. Всички тези органи следва, когато са в контакт с дадено лице или когато вземат решение относно това лице, да преценят дали имат разумни основания да считат, че лицето е или може да бъде жертва на ТХ. Такава оценка следва винаги да се прави за всеки отделен случай. С оглед на сложния характер на ТХ, специфичните обстоятелства, в които се намират жертвите и международния характер на ТХ, решението относно това дали са налице разумни основания следва да бъде структурирано.

Това може да стане, като се използва списък с показатели, разработен специално за тази цел. Много добри примери за такива списъци са Модул 2 от Ръководството относно нехуманен трафик на хора за специалисти в областта на наказателното правосъдие на Службата на ООН по наркотиците и престъпността<sup>xxxii</sup> и списъците от Наръчника относно трафика на хора — показатели за разследващите полицейски служби В тези списъци се съдържат различни показатели, които могат да помогнат за идентифициране на жертвите. В тях се предлагат също общи показатели и специфични показатели във връзка с конкретни форми на престъпност.

Използването на показатели следва да доведе до притежаване на информацията, необходима за установяване дали съществуват разумни основания да счита, че лицето може да бъде жертва. Ориентираният към жертвите подход следва да доведе до категоризиране на лицата като жертви на ТХ, когато е налице разумно основание.

Наличността на показатели в правоприлагащите организации и тяхното използване е аспект и на задълженията на администратора на лични данни. С оглед на ориентирания към жертвите подход към ТХ всеки правоприлагащ орган следва да е в състояние да обоснове защо дадено лице е категоризирано като жертва на ТХ по същия начин, както този орган следва да може да обоснове всяко друго решение. **Отговорността за такова решение произтича също така от отговорността за обработването на данни.**

Отговорността на администратора на обработването на данни, тясната връзка между категоризирането като предполагаема или действителна жертва и по-нататъшните дейности във веригата на прилагане на законодателството, както и международното сътрудничество при борбата срещу ТХ налагат въвеждането на следните условия, когато се обработват данни за жертви на ТХ:

- i) използването на единен списък с показатели за оценка на наличието на разумни основания за категоризиране на дадено лице като жертва на ТХ;*
- ii) всички администратори на обработването на данни в областта на правоприлагането могат да обработват данни за жертви на ТХ, само като използват този списък с показатели;*
- iii) когато са налице достатъчно валидни показатели, администраторът може да реши да не категоризира дадено лице като жертва, само ако се обоснове достатъчно;*
- iv) дадено лице може да бъде категоризирано като жертва и ако използваните показатели не са приложими.*

### **Отговорност за обработването на данни и точността**

Отговорността за обработването на данни е изрично регламентирана в различните законодателни документи на ЕС и Европа за защита на данните, както и в националното законодателство за защита на данните. По правило органът, компетентен да взема решение относно целта и средствата на обработването на данни и за категориите данни, подлежащи на обработване, се определя като „администратор“<sup>xxxiii</sup> на обработването на данни. Администраторът отговаря за правилното прилагане на принципите за защита на данните. От всяко национално законодателство зависи кой се определя като администратор.

Както бе вече посочено, отговорността на администратора включва отговорност за точността на данните и мерките, взети за гарантиране на тази точност.

Въпреки това правоприлагащите органи във веригата на разследване и наказателно преследване имат понякога дублиращи се отговорности, когато извършват разследване или наказателно преследване на участниците в престъпления.

В зависимост от националното законодателство и процедурите в някои държави членки само полицията е отговорна за законността на разследването, докато в други държави членки разследването се извършва под ръководството и отговорността на прокурор или съдия следовател. Това може да създаде ситуация, при която в някои държави членки полицията е единственият орган, който е натоварен и отговорен за дейностите по разследване и обработване на данните, свързани с това разследване, докато в други държави членки има други форми на отговорност за разследването, които могат да повлияят на отговорностите за обработването на данни. СНО се е сблъскал със ситуации, при които полицейските органи са били длъжни да третират лицата като заподозрени за престъпление, тъй като по-висш орган във веригата на прилагане на законодателството е наредил наказателно преследване срещу тези лица. Евентуална оценка на полицията, че тези лица и възможно да се окажат жертви на престъпление, в този случай се обезсилва. Това ще има своите последици и за обработването на данни: въз основа на указанията на по-висш орган жертвата може да стане заподозряно лице по време на процедурата и да бъде категоризирана като такава.

Отговорността на администратора на данни може по този начин да бъде отчасти повлияна от друг орган.

Тази взаимовръзка между отговорностите за законността и отчетността на разследването или наказателното преследване и отговорността за защита на данните доказва, че — на практика — отговорността на администратора не е отделима и напълно автономна. Взаимодействието между полицейските и съдебните органи въз основа на националните законодателства и практики има своите последствия за отговорността на полицейския администратор на обработването на данни. Това въздействие може да е различно при отделните държави членки.

Всичко това само подчертава колко е важно да се осигури недвусмислена оценка на ролята на лице като жертва на ТХ чрез въвеждане на задължение за полицейските органи, прокурорите и съдиите следователи да използват набор от показатели за установяване дали дадено лице е жертва на ТХ. Използването на същия набор от показатели следва да подпомогне балансираната оценка на ролята на определено лице през целия процес на разследване и наказателно преследване.

Както бе вече посочено, ТХ е трудно за откриване престъпление. Не е изключено освен това, че дори когато се използват правилни показатели за оценка дали дадено лице следва да се счита за жертва, черно-бял отговор невинаги е възможен. Може невинаги да е ясно дали лицето наистина е жертва. Тъй като определен аспект на точността също показва, че нещо не е още ясно, обработените данни за лицето може също да покажат, че възможността неговият статут да бъде по-късно оценен по различен начин не бива да се изключва (т.е. лицето да не бъде идентифицирано/потвърдено като жертва).

С оглед на ориентирания към жертвите подход и значението на признаване на уязвимото положение на жертвите, администраторът на данни следва при тези ситуации да постави ударението върху аспекта на ТХ, който трябва да бъде защитен с приоритет: жертвата. Идентифицирането на лицето като **потенциална жертва**<sup>xxxiv</sup> ще бъде обосновано.

*Администраторът на данни следва — тъй като има разумни основания, че дадено лице е жертва — макар да не може да се изключи, че статутът на лицето ще бъде оценен по-късно различно, да посочи, че лицето се счита по-скоро за (потенциална) жертва, отколкото за заподозрян.*

## Заклучения

В настоящия доклад са анализирани последствията от политиката на ЕС за ориентиран към жертвите подход в борбата срещу ТХ. Важна последица от този подход е необходимостта да се осигури хармонизиране между всички части на веригата на прилагане на законодателството. Хармонизирането включва също въвеждането на специфични условия за обработването на данни за лицата от правоприлагащите органи. Тези условия са необходими за гарантиране на подлежащите на отчетност отговорности на администраторите на лични данни.

В съответствие с отговорностите на участниците в процеса на прилагане на законодателството важат следните условия при оценката дали дадено лице е или може да бъде жертва на ТХ и те следва да се изпълняват от всички участници в процеса на разследване и наказателно преследване.

1. Рискът от неидентифициране на жертвите на ТХ следва да бъде намален.
2. Всички участващи органи следва да използват единен списък с показатели за оценка на наличието на разумни основания за категоризиране на дадено лице като жертва на ТХ.
3. Всички администратори на обработването на данни в областта на правоприлагането могат да обработват данни за жертви на ТХ, само като използват този списък с показатели.
4. Когато са налице достатъчно валидни показатели, администраторът може да реши да не категоризира дадено лице като жертва, само ако се обоснове достатъчно.
5. Дадено лице може да бъде категоризирано като жертва и ако показателите не са приложими.
6. Администраторът на данни следва — тъй като има разумни основания, че дадено лице е жертва — макар да не може да се изключи, че статутът на лицето ще бъде оценен по-късно различно, да посочи, че лицето се счита по-скоро за (потенциална) жертва, отколкото за заподозрян.

## Роля на националните органи по защита на данните

Националните надзорни органи по защита на данните наблюдават правилното прилагане на принципите за защита на личните данни от полицейските и съдебните органи. Акцентът, поставен от Европейския съюз върху защитата на жертвите на ТХ, обосновава обръщането от страна на националните органи по защита на данните на специално внимание на тази тема. Горепосочените условия, разработени от Съвместния надзорен орган на Европол и подкрепени от Съвместния надзорен орган на Евроюст, следва да се използват като хармонизирана мярка за предоставяне на консултации на националните полицейски и съдебни органи и за оценка на тяхното изпълнение. Националните органи по защита на данните следва да разгласяват активно тези условия и да обменят опит относно използването на настоящите насоки. Изпълнението и използването на тези условия следва да подлежи наблюдение и докладване.

## **Роля на Европейския съюз и други международни органи по защита на данните**

Органите по защита на данните на Европейския съюз и други международни органи по защита на данните наблюдават правилното прилагане на принципите за защита на личните данни от агенциите на Европейския съюз за полицейско и съдебно сътрудничество и други международни форуми за полицейско и съдебно сътрудничество. Акцентът, поставен от Европейския съюз върху защитата на жертвите на ТХ, обосновава поставянето от страна на тези органи за защита на данните на специален акцент върху тази тема. Горепосочените условия, разработени от Съвместния надзорен орган на Европол и подкрепени от Съвместния надзорен орган на Евроюст, следва да се използват като хармонизирана мярка за предоставяне на консултации на различните агенции на Европейския съюз и международните организации и за оценка на тяхното изпълнение. Тези международни органи за защита на данните следва активно да разгласяват тези условия и да обменят опит помежду си и с националните органи за защита на данните относно използването на тези условия. Изпълнението и използването на тези условия следва да подлежи на наблюдение и докладване.

- 
- i Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност е приета с резолюция на Общото събрание 55/25 от 15 ноември 2000 г.
- Съгласно член 3, точка а) от [Протокола за предотвратяване, ограничаване и наказание на трафика на хора](#) „трафик на хора“ означава набирането, транспортирането, прехвърлянето, укриването или приемането на хора чрез заплахата или използване на сила или други форми на принуда, отвличане, измама, заблуда, злоупотреба с власт или с уязвимо положение или чрез даване и получаване на плащания или други облаги за получаване съгласието на лице, което има контрол върху друго лице, с цел експлоатация. Експлоатацията включва като минимум експлоатиране на проституцията на други лица или други форми на сексуална експлоатация, принудителен труд или услуги, поставяне в робство или дейности, сходни с поставянето в робство, заробване или отнемане на телесни органи.
- Член 3, точка б): „Съгласието на дадена жертва на трафик на хора относно намерението за експлоатация, изложена в точка а) на този член, се счита за невалидно в случай, че са използвани някои от средствата, изброени в точка а)“.
- ii Съобщение от Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите, Стратегия на ЕС за премахване на трафика на хора за периода 2012—2016 г., COM(2012) 286 final
- iii Заключение на Съвета, заседание на Съвета по правосъдие и вътрешни работи в Люксембург, 9 и 10 юни 2011 г., и заключения на Съвета, заседание на Съвета по правосъдие и вътрешни работи в Люксембург, 6 и 7 юни 2013 г.
- iv Статистически данни октомври 2014 г.
- v 23 632 души са идентифицирани или предполагаеми жертви на трафик в ЕС през периода 2008—2010 г., 30 146 жертви са регистрирани в 28-те държави членки през периода 2010—2012 г. Работен документ на службите на Комисията, Междинен доклад относно изпълнението на стратегията на ЕС за премахване на трафика на хора, COM(2014) 635 final от 17.10.2014 г., [http://europa.eu/rapid/press-release\\_IP-13-322\\_en.htm](http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-322_en.htm)
- vi За преглед на действията съгласно стратегията на ЕС вж. обзора, включен в съобщение COM(2012) 286 final
- vii Док. 7120/10CO EUR-PREP 8 JAI 182
- viii Директива 2011/36/ЕС относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него, ОВ L 101, 15.4.2011 г., стр. 6
- ix Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г., ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 57
- x <http://www.eurojust.europa.eu>
- xi <http://www.eurojust.europa.eu>
- xii [http://www.antislavery.org/includes/documents/cm\\_docs/2009/p/protocoltraffickedpersonskit2005.pdf](http://www.antislavery.org/includes/documents/cm_docs/2009/p/protocoltraffickedpersonskit2005.pdf)
- xiii Варшава, 16 май 2005 г., (ETS 197), в сила от 1 февруари 2008 г. (за България от 18 юни 2007 г., [http://www.stopech.sacp.government.bg/?sid=professional\\_bg&pid=28-0000000104](http://www.stopech.sacp.government.bg/?sid=professional_bg&pid=28-0000000104), Б.нр.)

- 
- xiv Конвенция на Съвета на Европа (ETS 197), Член 1, параграф 1, буква б)
- xv Истанбул, 11 май 2011 г., (ETS 210), в сила от 1 август 2014 г.
- xvi [www.mujeffrontera.org/#!guide-on-trafficking-of](http://www.mujeffrontera.org/#!guide-on-trafficking-of)
- xvii [www.ec.europa.eu/anti-trafficking/](http://www.ec.europa.eu/anti-trafficking/)
- xviii Проучване на Европейската мрежа за миграцията, март 2014 г.
- xix Anti-Slavery International, [www.antislavery.org](http://www.antislavery.org)
- xx UN.GIFT, Global Initiative to Fight Human Trafficking (Глобална инициатива за борба срещу трафика на хора), [www.unodc.org](http://www.unodc.org)
- xxi Одобрен на 30 март 2015 г.; непубликуван
- xxii <http://www.eurojust.europa.eu>
- xxiii Директива 2011/36/ЕС относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него, ОВ L 101, 15.4.2011 г., стр. 6
- xxiv [www.europol.eu](http://www.europol.eu)
- xxv - Член 5 Конвенция за защита на физическите лица при автоматично обработване на лични данни, 28.1.1981 г. (ETS 108)
- Принцип 3 Препоръка на Комитета на министрите на Съвета на Европа № R (87)15 относно използването на лични данни в полицейския сектор
- Член 3 от Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, ОВ L 350, 30.12.2008 г., стр. 61
- xxvi Този принцип е включен и в предложението за нова директива за защита на данните във връзка с обработването на личните данни от компетентните органи за целите на предотвратяване, разследване, откриване или наказателно преследване на престъпления или на изпълнение на наказателни санкции, както и за свободното движение на такива данни.
- COM (2012) 103
- xxvii International Organization for Migration (Международна организация по миграция), ISBN 978-92-9068-440-4, стр. 48
- xxviii Вж. в тази връзка също член 6, параграф 4 от Решение 2009/936/ПВР на Съвета от 30 ноември 2009 г. за приемане на правилата за прилагане към аналитичните работни досиета на Европол, ОВ L 325, 11.12.2009, стр. 14
- xxix Вж. Продукта на Европол за знания относно ТХ, 1 септември 2011 г., уведомлението за ранно предупреждение № 2014/8, март 2014 г., относно фиктивните бракове, март 2014 г.; уведомлението за налични разузнавателни данни № 15/2014, октомври 2014 г., относно ТХ и интернет и уведомлението за налични разузнавателни данни № 16/2014, октомври 2014 г., относно трафика на деца за експлоатация в принудителни престъпни дейности и принудителна прося, [www.europol.eu](http://www.europol.eu).
- xxx Вж. съображение 12 от Рамково решение 2008/977/ПВР на съвета и съображение 21 от предложението за нова директива за защита на данните във връзка с обработването на личните данни от компетентните органи за целите на предотвратяване, разследване, откриване или наказателно преследване на престъпления или на изпълнение на наказателни санкции, както и за свободното движение на такива данни. COM (2012) 103
- xxxi Вж. в тази връзка и изявлението на Европейския надзорен орган по защита на данните: „Дори когато оценката *се основава на неверни факти*, изискването за точност не може да се отнесе пряко към точността на тази конкретна оценка (тя може все пак да е точна по други причини), а само към основните факти.“
- [https://secure.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Supervision/Guidelines/14-02-25\\_GL\\_DS\\_rights\\_EN.pdf](https://secure.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Supervision/Guidelines/14-02-25_GL_DS_rights_EN.pdf)
- xxxii UN.GIFT, Global Initiative to Fight Human Trafficking (Глобална инициатива за борба срещу трафика на хора), [www.unodc.org](http://www.unodc.org)
- xxxiii Вж. например член 2 от Конвенцията на Съвета на Европа (ETS 197)
- xxxiv Терминът „потенциална жертва“ е използван в проучването на Европейската мрежа за миграцията, март 2014 г., и в Стратегията на ЕС за 2012—2016 г.







Europol Joint Supervisory Body  
Rue de La Loi 175, 1048 Brussels  
email: [secretariat.dgd-dataprotection@consilium.europa.eu](mailto:secretariat.dgd-dataprotection@consilium.europa.eu)  
<http://europoljsb.consilium.europa.eu>